

Egressy Tükör

2017 tavasza

Felelős szerkesztő: Szalayné Kelemen Ildikó

Szerkesztő: F. Juhász Márta

Az újság szerkesztésében részt vettek: Barany Márk, Simon Dániel, Rácz István, Sánta Benedek, Szabó Máté, Lisztes Marcell, Bán Levente, Kuron Martin, Kurucz Vince, Fábrián Orsolya, Tóth Johanna, Takács Szabolcs, Szunács Martin és a 11.k diákjai

Tartalom

9. a az Egressyben.....	3
Színház az Egressyben.....	4
Egressy a színházban.....	5
Interaktív irodalomóra.....	7
Egressy-nap.....	8
Tehetségnap.....	13
Kirándulások.....	14
Ballagás.....	17

9. a az Egressyben

Mi különlegesen hibrid osztály vagyunk, mert fele az osztálynak elektrós, fele pedig infós, de volt, aki gépész lett volna eredetileg. De már a gólyatáborba is csak 6 ember nem jött el közülünk! A magyarkúti gólyatáborban már barátságok is kötődtek, mindjárt a legelején, pl. amikor Verőcére túráztunk Csiky tanár úrral (hú, mennyit szenvedtünk, pl. útközben megálltunk „fekvőzni”). Botond miatt guggolni kellett, mert nem bírta a sorban állás szabályait megjegyezni. Mindenki lelkesen szavalta, hogy „köszönjük, Botond!”- erősítvén az összetartozás szellemét.

A teremdíszítésben is nagyok vagyunk, felhoztunk egy bambuszt, azóta Ildikó néni úgy hív bennünket: Bambuszkák!

A következő közös nagy esemény a gólyahét volt, majd utána a jubileumi hét. Gólyát kellett készítenünk papírból, fémből, az elektrósok összerakták. A szárnyára mindenki ráírta a nevét. Sajnos egyszer kinyitottuk az ablakot és a gólyánk szárnya eltörött, majd utána meg valahogy elrepült. A gólyaavatón táncoltunk is egy sajátos koreográfiára. Körbejárt egy No Speake London ,akinél landolt, csak angolul lehetett beszélni.

A jubileumi heti riportunk is sajátos lett. Úgy kellett volna, hogy mindenki készít képeket, de valahogy mindenki hasonló képet küldött el: hogy látjuk kívülről, belülről a sulit, hol szeretsz, ill. nem szeretsz lenni. Tizedikeseket, tizenegyedikeseket is megkérdeztük erről, amikor bejöttek az iskolaépületbe. Ha most kérdeznének meg, akkor egyértelműen a saját termünk, esetleg a büfé lenne a kedvenc helyünk.

3 hónappal ezelőtt többen is visszamentünk régi iskolánkba reklámozni az Egressyt. Kaselya Dávid, Szécsi Marcell volt Lisztes Marcell-lel a Hartyánban voltak, ahol órák előtt beszéltek az iskoláról egy 5 perces, meg szünetben meséltek az itteni életről. Főleg a tanárokról kérdezgettek. Csömörre a Mátyás Király Általános Iskolába is visszament 3 diák, ahová vittünk szórólapokat, s arról beszéltünk, a 3 szakmacsoportról.

Egy közös sétánk volt az október 23-ai ünnep kapcsán. Több állomása volt az emléktúrának. Interaktívabb volt ez a műsornál. Emlékezetes helyszín a Homokóra melletti emlékmű, a Hősök terénél szálltunk le a Földalattiról, ott kezdtünk az oszlopos emlékműnél, az 56-osok terén. Utána mentünk a Parlamenthez, a kiállításra nem mentünk le, mert már fogyott az időnk. Félóra alatt körbesétáltuk az Országházat.

Az osztálykarácsony egy kellemes villásreggeli volt, ajándékot még nem akartunk adni, hisz csak fél éve ismerjük egymást.

Tavasszal a Sugárban voltunk együtt moziban húszan, Egy kutya négy élete. A film jó volt, csak szomorú.

Színház az Egressyben

A 11. k osztályba látogatott Színész Bob, a Bob és Bobék formáció egyik tagja. Eredetileg azért érkezett hozzánk, hogy egy Petőfivel kapcsolatos előadást tartson nekünk... ám körülbelül öt percet foglalkozott az eredeti témával. Amit nem is igazán sajnált az osztály, mivel ami ez után következett, az maradt meg igazán mindenkiben. Ugyan is előadásában a mai rapet, – vagy mondjuk inkább slamnek? -, kezdte a költészethez hasonlítani, s ez persze sokunknak nagyon tetszett. Az egész óra nagyon interaktív volt, bármikor kérdezhettünk tőle, még a kedvenc magyar és külföldi rap előadóinak a nevét is megtudtuk tőle. Ez után következett a „csúcspont”, amikor is az osztályteremben lévő dolgokról freestyleozott (spontán rappelt). Majd mi is megpróbálhattunk írni hasonlót. Persze nem hat szótagos rímekre, és mély témákra kell gondolni, de azért mi is kitettünk magunkért. Szerintem mindenki nagyon jól érezte magát, pozitív élményként őrzi ezt az órát.

Miért is van ilyen interaktív órákra szükség?! Hát pont az interaktivitása és modernsége miatt. Az aranyköpések minden esetre javítják a hosszú távú memóriánkat.

Az Egressy a színházban

- Arany János születésének kétszázadik évfordulóján –

Az emlékműsor, amelyre osztályfőnökünk, Tóth Judit kíséretében 12-en mentünk el a Stefánia Palota színháztermében volt, 2017. március 3-án.

Az előadás során Arany János leghíresebb balladáit adták elő különféle színpadi felszereléssel színesítve. A megemlékezés többé - kevésbé megfelelt volna egy iskolai műsornak is, kivéve a profi színpadi technikát. A balladák hallgatása közben Zichy Mihály Arany balladáihoz készült illusztrációit láthattuk. Ha kapásból kellene felsorolni valamennyi látott ballada címét, elképzelhető, hogy zavarba jönnénk... ám zenével, rajzzal, képpel kiegészítve, dúsítva sokkal érthetőbbé, élvezhetőbbé váltak számunkra a művek.

Véleményem szerint több és nagyobb figyelmet fektettek az illusztrációk megalkotójára, Zichy Mihályra, aki a romantikus festészet kiemelkedő alakja volt, mint sem az évfordulós nemzeti költőnkre. Ennek az is lehet az oka, hogy ebben az évben több múzeumban, könyvtárban, iskolában fognak még az emlékévkapcsán Arany – megemlékezéseket tartani.

Színházban a sportolók

Egy szép májusi napon, kiváltva a délutáni tanítást, úgy döntött a 9. s osztály, hogy osztályfőnökük és magyartanárjuk kíséretében elmennek színházba. A bátor társaság egy interaktív darabot választott, ami jól illett az év végi anyagba. Bár mindannyian unalomig ismerték a storyt Rómeóról és Júliáról, nem gondolták, hogy tartogat az még számukra meglepetéseket.

A Széll Kálmán téren volt a találkozó, onnan indultak közösen a Marczibányi térre, ahol a művelődési ház előadótermében volt az előadás. Rajtunk kívül még egy vidéki osztály vett csak részt.

A lépcsőn ülve, a büfé kínálatát tesztelve vártuk, hogy bemehessünk. Meghökkenően aprónak tűnt első látásra a hely. A rendező ráadásul mindjárt előre ültetett bennünket.

Olyan viccesen kezdte, mintha nem is egy tragédiáról lenne szó.

Kérte, hogy ne lepődjünk meg semmin, s igenis vegyünk részt a darabban. Így kerülhetett sor arra, hogy Elek Ákos hirtelen Páris szerepében találta magát, s bizony nagyon is helyt állt, vagyis táncolt ebben a szerepkörben ☺

De az igazi sztár Szunács Martin volt Capulet szerepében, mivel ő a magyartanárt választotta szereplőtársnak.

Elképzelve, hogy Júlia a tizediken lakik, s letről ordibál fel neki udvarolva Rómeó, s vajon mit szólnának szülei ezt hallva. Juhász Botond rendezőként instruálta két mellékszereplőnket. A fotós utána nevetve kérdezte ,hogy felteheti –e a képeket a színtársulat honlapjára.

Interaktív irodalomóra

- *a Nyitott Kör ismét az Egressyben* -

A megbeszéltek időpontjában az első óra előtt percekkel az egész osztály jelen volt. Mikor megérkeztem nagy készülődésben volt már a két hölgy, akik színes irodalomóránkat tartották.

Az előadás előtt kiküldtek minket a teremből, míg ők átöltöztek. Izgatottan vártuk, hogy elkészüljenek, és végre bemehessünk az osztály- főnökkel együtt a színdarabra átrendezett terembe. A két hölgy interaktív előadásmódja mindenkit megfogott. Nem voltak reggeli álmoság miatt bóbiskoló fejek, a srácok érdeklődve figyelték az előadást. Felettébb érdekes és annál is inkább színvonalasabb volt az ilyesfajta többszereplős műsor, amit két nő adott elő. Bizony az elején nagyot nézvéen rá- csodálkoztunk erre. Miután bevezetőjüket előadták, amit még a csöngetés hangja sem zökkentett ki, bevontak minket az olykor kesze-kusza szálak kibogozásába, amik felmerültek a jelenetek során. Együtt, közösen éltük végig az örökbe fogadott lány esetét, akiről 20 éves korában derült ki, hogy nem édes gyereke szüleinek, és emiatt összeveszett velük. Mindössze testvérével (mint kiderült mostoha) tartotta csak a kapcsolatot a hazugság után. Mit okoz egy rég elfelejtett levél. Ugyanis a történet bonyodalma ott kezdődött, hogy a lány megtalálta anyja régi elfeledett levelét, amit, igazi apjától kapott annak idején az anyja. A történet összevissza ugrál az időben, ám a cselekmény ennek ellenére teljesen jól követhető volt és nagyon izgalmas. Végigbeszélgettük az osztállyal a történéseket, ránk hagyták a szereplők, hogy mit gondolunk, majd közösen beszéltük meg azt is, hogy esetlegesen hogy folytatódhatna a mű. A családi viszonyokat taglaltuk. Az általuk hozott tárgyak szerepet kaptak a műben, és általunk mélyebb jelentést kapott egy-egy tárgy mondanivalója. Például a földre kiszórt homok, ami a konfliktusok végtelenségét kívánta jelképezni. A szerepek jellemfejlődését is kitárgyaltuk közösen.

Számomra a hónap fénypontját jelentette ez a színesítés. Igencsak gazdagodni tudtunk az úgynevezett “vándorszínészek” által, akik betértek hozzánk. Jó volt végre, nemcsak egy helyben ülni órán, hanem igazából részt is venni egy oda illő, az aktuális témánkhoz kapcsolódó irodalmi órában aktív részt vállalni.

Egressy-nap a 10. a-ban

Egressy-nap! Évente csak egyszer van, egyesek szerint „csak”, mások szerint „hála a jó Istennek”.

Nagyon jól indult a nap szép napsütéssel és jó meleg nyári levegővel. Az első órában mindenkinek rendkívül osztályfőnöki

órája volt. Ez egy olyan nap, amin elvileg vannak sport versenyek: foci; - kosár; - röplabda... Ilyenkor lehet sütni, főzni, bográcsozni, ennek van jó része is, de rossz része is. A rossz, ha nem tudják megszervezni például a főzést, vagy a sportolás, ha nem lehet összehangolni, akkor viszont a sok szervezkedés, pakolás,

komplikációk megoldása is sok időt és energiát elrabol.

Sajnos a fociról lemaradtunk, mert mire sorra kerültünk volna a csapattagok feladták a meccskészségüket. Kosárlabdázásnál meg már az elején kiestünk, így mindenki a terembe tódult, hogy így-úgy ,de részt vegyen a grillezésben.

Utána indultak a programok, aki akart süttött, főzött, aki

akart az sportolt, és a piheni vágyóknak meg lehetett nézni a lovas, kutyás bemutatót.

A főzőcskézés problémái azzal kezdődtek, hogy nem volt fa, minden osztálynak magának kellett gondoskodnia a tűzrevalóról. Minden egyes osztály más-más ínyencséget süített vagy főzött. A legjobb ezek közül is a magyar szokások szerint átalakított burritó volt. Igaz, lehet, azért mondom, mert az én osztályom csinálta. Kóródi René volt a főszakács, Petike és Molnár Márk voltak a kiskukta, de komoly erőt képviselt a sütés területén Földvári tanárnő, az főhelyettes. Gyuri és Marcell az fő raclette-sütőjén alakított nagyot.

A lovas kutyás bemutatót a zuglói rendőrség biztosította. Az okos drogkereső kutyát bemutatták, hogy milyen iszonyat jó szaglásuk van. Az utána történt lovas bemutatót, nagyon élvezték a gyerekek, amint látható volt, hogy milyen okosak az állatok.

Akiknek nem jött össze ez az egész, vagy nem akart semmit se csinálni, nos, ők valóban csak nézelődtek és unatkoztak Ez van!

10. k osztály az Egressy-napon

A tavaszi szünet előtti napon rendezték meg az Egressy-napot iskolánkban. Az osztályból ezen a napon, érdekes módon csak öten hiányoztak, persze nem mindenki vett részt minden programban. A sportprogramokon osztályomból minden sportágban indult egy-egy csapat, sajnos röplabdamerkőzésekre nem került sor, technikai okok miatt (ló). Fociban olyan jók voltunk, hogy az első meccs után nem is kellett többet játszani. Fociban nemigen jeleskedtünk. Mert nemigen vették komolyan a csapa tagjai. A kosárlabda pályán viszont mi voltunk a legjobbak, egyedüli ellenfeleink a saját hibáink voltak. 4 csapat felett arattunk győzelmet. Legnagyobb ellenfeleink a közé tartozott a 12./K osztály, bizonyára ez volt a hattyúdaluk a ballagás előtt. Az utolsó meccsünk a 9./K-val volt, őket 12-4-re vertük el őket.

A főzésben is elég sokan részt vettek az osztályból. Aki abszolút nem akar csinálni semmit, és éhes, legalább kezd magával valamit...

A menü chilis bab volt, ami népszerű körünkben. A főszakács Szegedi Martin volt, és segített Fehér Patrik és Juhász Barnabás. Pedig Katától vártuk volna, hogy nőként jobban árt a főzéshez, mint mi. A bográcsot Szegedi Martin szolgáltatta, Plaveczi Patrik kocsijával hoztuk be az alapanyagokkal együtt.

Aki kért kapott belőle, mindenki nagyon finomnak érezte az ízeket. Jövőre is benevezünk a főzési programba, legfeljebb többen veszünk benne részt, ha éhesebbek leszünk a sporttól. Bár páran úgy gondolják, hogy az ideit is alig szültük meg...okés, inkább legyen rántott hús, azt mindenki szereti ! Szóval az ún. batyusbuli is megoldás lehetne a lustább diákoknak.

A kutyás bemutatóból leginkább Csiki bá' Subaruja kötött le bennünket, őt már láttuk az irodájában is. A lovasbemutatóból annyi maradt meg, hogy körbementek háromszor. A jövőben lehet, hogy ezt a részét jobban ki lehetne dolgozni a programnak. lehetne akár több ló is, nagyobb teret kapva.

(10. k)

11. c az Egressy-napon

Az osztály tagjai nyerték a focit. Az adatok elkavarodtak, a mi jelentkezésünket nem tekintették érvényesnek. Az egyenes kiesési szakasz részében nem játszottunk, utána meg mindenkit legyőztünk. A megnyert torta, tömény cukormáz volt, a végén a

széléről leszedték a mandulaszórást, mert az volt a legfinomabb.

A sporteseményeken nem szereplő diákok az ofő és a helyettes segédletével rettentően finom sült húst készítettek tócsnival. Rizmayer és Mészáros voltak a fő szakácsok. Kétféle hús volt, az egyik felét Anita néni hozta, a másik fele előrepácolt volt, amit az ofő pácolt be előre. A boltban elsősre csak egy előrepácolt volt, ezért volt szükség az ofő hathatós segítségére is. Végül mindenki evett a finsiből.

A lovas bemutató nem volt annyira ütős, amennyire számítottunk rá, de a lovak kétségkívül szépek voltak. A kutyás bemutató érdekes volt, de nehéz lenne megfogalmaznom, hogy miért.

A tornateremben volt kardbemutató, ki lehetett próbálni álarccal védve magunkat. a harc imitálásának heve közben el is tört egy kard.

OKJ-s diákjaink is részt vettek életük utolsó Egressy-napján. Hisz ezt még bonuszban nyerték az érettségi után. Kele főszakács úr idén is elkészítette szupergyors chilis babját. S még a lovas bemutatón is aktívan igyekeztek szerepelni, hogy minél több szép emléket őrizzenek alma materjükről.

Jövőre is megrendelnénk a jó időt, s a megszokott programjainkat, de jó lenne még többféle esemény, hogy ne punnyadjon senki az osztályteremben unatkozva.

Tehetségnap

Idén 7. alkalommal rendezték meg a Dr. Török Béla Általános Iskolával közösen a Tehetségnapot, melyen a Fülemüle –verseny díjkiosztója is megtörtént. A rendezvényre iskolánk minden osztályából érkeztek érdeklődő tanulók. Az ünnepséget az általános iskola igazgatónöje nyitotta meg, aki kiemelte, hogy mennyire örül, hogy bár az eseményt elindító pályázat már véget ért, a két iskola közötti kapcsolat nem szakadt meg. Az összekötő szöveget az Egressy 9. a-s tanulója mondta. Alex már korábban is bizonyította rátermettségét a Szép Kiejtési Versenyen. Reméljük, számíthatunk még aktív részvételére más alkalmakkor is. Szakgimnáziumunk diákjai mellett természetesen szerepet kaptak a műsorban az általános iskola tehetséges diákjai is, így pl. az elmaradhatatlan klarinétcsapat, valamint egy roppant aranyos kis tánccsapat, akik skót zenére táncoltak jelmezben. Mint tudjuk, ez számukra valóban különleges dolog halláskárosodásuk miatt. A mi iskolánkból még Szíjjártó Dorka lépett fel csodálatos énekhangjával ismét elbűvölve közönségét.

A fellépők mellett ezen alkalommal is érdekes előadókat hívtak meg a szervezők, akik az informatikával kapcsolatos előadásaikkal igyekeztek lekötni középiskolásaink figyelmét.

A Fülemüle-versenyre még határainkon túlról is érkeztek diákok. Idén 26 díjat osztottak ki.

Bár idén csak a díjkiosztásban segédkeztek a fiaink, ígérték jövőre majd komolyabb figyelmet szentelnek ennek a versenynek.

Kirándulások

2017 május 8., a magyar érettségi napján, egy szép tavaszi napon a 10./K osztály osztálykirándulás címszó alatt elment bowlingozni a Mammut Bowling Klubba.

Minden évben ezen a hétfőn vágnak neki az osztályok egy közös tavaszi programnak, amely közösség építésnek sem utolsó. Eme közös programot minden évben hosszas vita előzi meg, hiszen ahányan vagyunk, annyifélet szeretnénk. Egy biztos volt, nem akarunk hagyományos kirándulásra menni, tehát a természetjárás ki volt zárva. A mozi több szavazatot kapott volna, ám nagyon különbözőek a film kedvenceink, nekem speciel: az akciófilm, de több rajongója van a fantasyknak. Többeket érdekelt volna a paintball, végül Jusstina tanárnő javaslatára bowling lett. Tulajdonképpen, ha a diákok nem tudnak dönteni, akkor jobb, ha elfogadjuk az osztályfőnök-helyettes javaslatát.

9 órakor találkoztunk az Örsön, végül 14-en gyűltünk össze, de végül két csapat lett mert nem fér el 14 ember 1 pályán. A mi csapatunk 6 főből állt. 10-től foglaltuk le a pályákat egy órára. Sajnos az osztályfőnök nem vállalt részt egyik csapatban sem, nem baj, majd legközelebb rávesszük. Talán ha Jusstina tanárnő is eljön velünk jövőre, akkor ők lesznek a csapatkapitányok, és esetleg egy lézerharc is szóba jöhet.

A bowling fejleszti a figyelmünket, koncentráció képességünket, izmokat fejleszt, felszítja bennünk a versenyszellemet, akár hasznos eltöltése is lehet a szabadidőnknek. Van, aki hosszán elgondolkodna, hogy szenvedélyévé váljon-e.

Kirándul a 11. c

Május második hétfőjén a 11. c is nekivágott az osztálykirándulása-projektnek... Mivel minden osztály kirándult, mi sem maradhattunk ki belől.

Természetesen hosszas vita előzte meg a hová és a hogyan témát. Ötleként felmerült a városnézés, de az Állatkert is, valamint a többnapos osztálykirándulás is téma volt, (Bár ez gyorsan futó témává vált). Végül az osztályfőnökünk javaslatára a velencei-tavi kenuzás mellett döntöttünk.

Kora reggel, fél 10-kor a Déli pályaudvaron találkoztunk az osztállyal. Ránk vártak a többiek, mert a vásárlás elvette a reggelünk egy jelentős részét. Amire odaértünk az osztályfőnök megvette a jegyeket. Az új típusú vonattal utaztunk, amelyet sokan „kukac” vonatnak hívnak. A jó magyar hagyományokhoz híven amint a vonat megmozdult elkezdtünk enni-inni. Dél körül oda is értünk. Gárdonyiban első utunk Gárdonyi Géza szülőházához mentünk, ahol a nap kultúrtöltetét teljesítettük. Egy meglepően kedves hölgy vezetett végig minket az épületen, közben elmondott mindenfélét a 20. századi eleji szokásokról és Gárdonyi fiatalkoráról. A tárlat végén megnéztünk egy nagyon kis fain makettet az egri vár ostromáról. Ezután a tóhoz indultunk ahol felkészültünk a vízi túrára. De legnagyobb szomorúságunkra a hullámok miatt nem sikerült vízre szállnunk. Az evezés helyett ekkor más sportokkal próbáltuk elütni az időt. Nagyjából 3 óra körül haza indultunk abban a reményben, hogy legközelebb több sikerrel járunk.

Kirándul a 10. a

Már év elején szó esett arról, hogy mi túrázni fogunk valahol a városon belül. Tavaly

is néhányan fenn voltunk egy hegyen az előző ofővel páran, gondoltuk, tartjuk a hagyományt. A kiválasztásnál Gyuri és Marci látta csak a kilátó képét, számukra ismeretlen volt a helyszín, így döntöttek a Guckler-kilátó mellett.

Már a reggeli időpont kiválasztása sem volt semmi, végül a fél 9 tűnt megfelelőnek. De Postára még így is várni kellett. Metróval, villamossal, busszal mentünk. Óbudán kicsit szusszantunk a Szentlélek téren. Az ofő fenyegetőzött is azzal, hogy bemegyünk a múzeumba, de az épp zárva volt technikai okok miatt. Majd némi tétovázás után nekivágtunk a hegynek. Mi előresiettünk, míg kísérő tanáraink kicsit lemaradva mögöttünk baktattak. Felfelé gyakorlatilag versenyt futottunk. Picit be-bevártuk Földvári tanárnőéket, akik Sallai tanár úrral zárták a sort.

Fent az erdei iskola éppúgy zárva volt, mint a nagyon beharangozott presszó is. Kerestük a felújított tereket, ami kimerült egy murvával beszórt részen. Kétféle útvonalon közelítettük meg a kilátót. Felérve többen lelkesen jegyezték meg, hogy már csak a selfie, a profilkép miatt is megérte ide feljönni. Mindenki nekilátott megenni, meginni a magával hozott elemózsiát, majd kiharáltak páran napozni, nekiláttak felfedezni a környéket, a háború után itt maradt betontömböket.

Ballagás

Minden évben eljön az a nap, amikor elköszönünk végzőseinktől a ballagás napja. Erre a napra mindenki a saját habitusa szerint készül. A kisebb évfolyamok például minden ballagás délelőttjén lelkesen kidíszítik az iskola épületét lufikkal, szalagokkal, virágokkal, amit minden évben lelkesen megcsodálnak. Ezúttal Géhberger és Tóth tanárnő diákjai segítettek a ballagási műsor elkészítésében, valamint Szíjjártó Dorka szavalatával kezdődött az ünnepi alkalom az osztályok bevonulása és a Himnusz után.

Az iskola zászlaját Ferenczi Patrik 12. c osztályos diákunk adta át a 11. c osztály képviselőjének, Rizmayer Bencének. Az igazgatónő megható beszéde után az a és a k osztály képviselői búcsúztatták el osztályukat az iskolától. A 11. osztály nevében Sánta Benedek búcsúzott, és a 11. k osztály versduója előzte meg a jutalomosztást. Igen, minden évben egy ajándékkal búcsúzunk legtehetségesebb diákjainktól.

Álljon itt most elköszönésként a 12. a búcsúbeszéde:

„A középiskola mérföldkő az ember életében. Ez a néhány év életünk legmeghatározóbb időszaka volt, s mégis oly hamar eltelt.

Örökre összeköt bennünket az együtt eltöltött idő. Éppen ezért most mindenkinek nehéz a szíve, mert tudjuk, hogy el kell válnunk azoktól, akikkel együtt sírtunk és együtt neveltünk.

Az osztályfőnökünk, Kisné Rác Erzsébet, megpróbálta a lehetetlent, amikor elvállalta az osztályt. Létszámunk 23 fő, de ez csak ünnepnapokon van így, például szeptember elsején, mivel nem bírjuk a korlátokat. Az összetartás nálunk négyzet a köbön, mindig megegyezünk és megvédjük egymást. Ritka az olyan tanár, akiben nem hagyott mély nyomot az osztály. Osztályunk fő mottója: Amit megtehetsz ma, azt holnap is megteheted. Sajnos ez igaz a házi feladatokra és a tanulásra is. Lusta osztály vagyunk, akik mindig mindent az utolsó percben hallunk meg, de a végén igyekszünk teljesíteni a követelményeket. Megtanultuk, mi a logaritmus – legalábbis sejtjük, és fel tudjuk írni a másodfokú egyenlet megoldó képletét is!

Van sok szép emlékünk: Egressy napok, szalagavató, osztálykirándulások, éjszakai túrák. ...

Voltak bizony erőt és idegrendszeret próbáló dolgozatok, mégis erősek voltunk így együtt. Gondoljunk csak vissza a torkunkban dobogó szívünkre egy-egy óra előtt, vagy éppen puskázás közben, az aranyköpésekre, tanáraink intő szavaira:

„Úgy meg kell tanulniuk hogy ha éjjel hajnali kettőkor a magyartanár megcsiklandozza a lábukat. Önök azonnal mondják.”

Kedves Tanáraink! Köszönöm a ballagók nevében, hogy mindig volt kihez fordulnunk problémáinkkal, gondjainkkal, és mindig volt, aki kérdéseinkre megadta a választ. Hogyan tudnánk ezt viszonzni? Jól kell teljesítenünk az érettségien. De az lesz majd az igazi ajándék, ha pár év múlva kiegyensúlyozott emberként térünk vissza egy beszélgetésre, egy találkozóra.

Köszönettel tartozunk szüleinknek, családjainknak mindenért, amit eddig értünk tettek.

Tudjuk, sokszor nem volt egyszerű velünk. Kerestük, hogy hol vannak a határok, s próbáltuk kitérni őket. Néha csendes szóval, bizalommal, máskor hangosan, dühöngve, örülettel.

Azok voltunk mégis, aminek lennünk kellett.
Lázadók, tinédzserek.

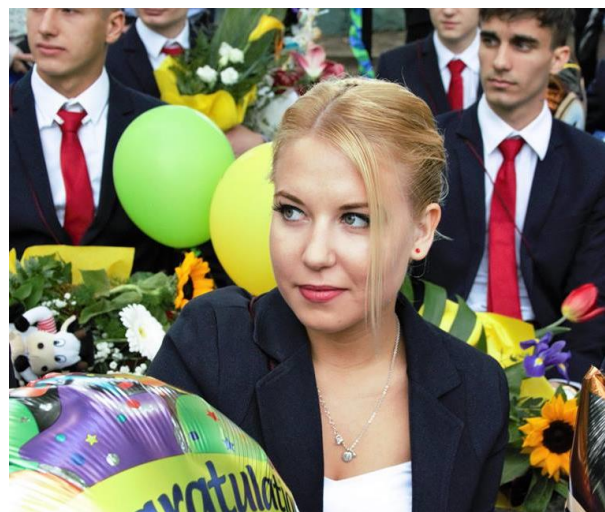
A régi kapcsolatok megmaradnak, mert az igaz barátságok nem szűnnek meg létezni. Csupán egy újabb izgalmas út vár ránk, és hogy ez merre visz, csak rajtunk múlik.

Hihetetlen, hogy ma szólt utoljára a csengő nekünk. Eddig bele sem gondoltunk, hogy ez mit jelent. Eljött az idő, amikor búcsúznunk kell. Itt állunk virággal a kezünkben szüleink, tanáraink, barátaink körében és középiskolásként utoljára léptük át az iskola küszöbét.

*„Elbúcsúzom, de ott leszek,
Ahol a szél zúg, a nap nevet.
Elbúcsúzom, de itt marad
Belőlem néhány pillanat.”*

A tudás, amit megszereztünk immár mindörökké a miénk marad. Kívánom, hogy az itt eltöltött évek, az élmények sokasága, a diákkori barátságok elegendő erőt adjanak nekünk a mindennapok helytállásához. Őszintén remélem, hogy sikerül megérkezni oda, ahova álmaink vezérelnek bennünket.

**Az Élet egyetlen esély – vedd komolyan
az Élet szépség – csodáld meg
az Élet boldogság – ízleld
az Élet álmok – tedd valósággá
az Élet kihívás – fogadd el
az Élet kötelesség – teljesítsd
az Élet játék – játszd
az Élet érték – vigyázz rá
az Élet vagyon – használd fel
az Élet szeretet – add át magad
az Élet titok – fejtsd meg
az Élet ígéret – teljesítsd
az Élet szomorúság – győzd le
az Élet dal – énekeld
az Élet küzdelem – harcold meg
az Élet kaland – vállald
az Élet jutalom – érdemeld ki
az Élet élet – éljed!**